

Μαθητική Φωνή

ΠΑΤΡΙΔΑ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ

Από την συντακτική ομάδα

Το δεύτερο τεύχος της διαδικτυακής εφημερίδας μας περιλαμβάνει κείμενα και άλλο υλικό που εμπίπτει στο θέμα *Πατρίδα Προσφυγιά*. Η φιλοδοξία όσων εργάστηκαν για το τεύχος είναι αυτό να αποτελέσει όχι τόσο μια απόπειρα αποτύπωσης της αμείλικτης πραγματικότητας, τοπικής αλλά και ευρύτερης, όσο να προσφέρει ένα μάθημα ενσυναίσθησης, αλληλεγγύης και διαπολιτισμικού σεβασμού ως απάντηση στις ρητορικές και πρακτικές που απειλούν να θρυμματίσουν κάθε ελπίδα για έναν πιο όμορφο και καλύτερο αύριο για όλους και όλες μας.

Το παλικάρι της ελπίδας

Αφιερωμένο από τα παιδιά της Στ'3 στον Μιχάλη Παγώνη που χάθηκε στα βουνά της Κερύνειας κατά τη διάρκεια της Τουρκικής Εισβολής και έκτοτε είναι αγνοούμενος.

Όμορφος σαν Αρχάγγελος της μάνας σου καμάρι της γειτονιάς σου ο αρχηγός ήσουν εσύ Μιχάλη.	Ήρθαν μέρες δύσκολες στης Κύπρου μας τα μέρη ο ουρανός σκοτείνιασε και φύσηξαν ανέμοι.	Άδικα σε περίμεναν όλοι για να γυρίσεις τα ίχνη σου χαθήκανε κι απότομα σε πήρανε.
Μεγάλωσες, έγινες παλικάρι δούλεψες σαν λιοντάρι του Βαρωσιού τα μέρη αγάπησες και λάτρεψες.	Έτρεξες πρώτος εσύ εκεί να πολεμήσεις έφυγες απ' το σπίτι σου χωρίς να χαιρετήσεις.	Μιχάλη μας κι αν χάθηκες και μαύρισε η ζωή μας αιώνια θα 'σαι ζωντανός στο νου μας , στη ψυχή μας.

Σε αυτό το τεύχος

Το παλικάρι της ελπίδας.....	1
Ψήφισμα διαμαρτυρίας	2
Πρόσφυγας.....	3
Η ζωή στον καταυλισμό	4
Αμμόχωστος	4
Ηχογραφημένες μαρτυρίες.....	5

Σημεία Ενδιαφέροντος

- Η βαλίτσα του πρόσφυγα
- Όνειρα στην άμμο
- Τα περισσότερα της ειρήνης

Επέτειος Καταδίκης Ψευδοκράτους

Από τα παιδιά της Στ2

Ψήφισμα Διαμαρτυρίας

Διαμαρτυρόμαστε:

Γιατί η Κύπρος είναι ένα κράτος και όχι δύο! **Γιατί** οι Τούρκοι μας έχουν σκλαβώσει τη μισή μας πατρίδα. **Γιατί** θέλουμε πίσω τις περιουσίες μας. **Γιατί** αυτή η γη είναι δική μας! **Γιατί** θέλουμε να κινούμαστε ελεύθερα στη χώρα μας. **Γιατί** θέλουμε να γυρίσουμε στα σπίτια μας. **Γιατί** θέλουμε να ζήσουμε στα χωριά και στις πόλεις μας. **Γιατί** θέλουμε να κολυμπήσουμε στις όμορφες ακτές της Αμμοχώστου και της Κερύνειας! **Γιατί** θέλουμε να γιορτάσουμε τη γιορτή του πορτοκαλιού στην Αμμόχωστο. **Γιατί** στενάζει ο Πενταδάκτυλος! **Γιατί** οι εκκλησίες μας είναι αλειτούργητες για τόσα χρόνια!!! **Γιατί** έχουμε διακόσιες χιλιάδες πρόσφυγες στην ίδια μας την πατρίδα. **Γιατί** θέλουμε να επικρατήσει δικαιοσύνη στο βασανισμένο μας νησί.

Το **Κεντρικό Μαθητικό Συμβούλιο** του σχολείου μας, καταδικάζει την τουρκική εισβολή, την τουρκική κατοχή της γης μας και την ανακήρυξη του ψευδοκράτους.

Θέλουμε να δηλώσουμε πως δεν ξεχνούμε τη σκλαβωμένη γη μας, έστω κι αν δεν ζήσαμε εκεί. Δεν ξεχνούμε:

- Τα σπίτια που γεννήθηκαν οι γονείς και οι παππούδες μας.
- Τις αλειτούργητες εκκλησίες και τα μοναστήρια μας
- Τα σκλαβωμένα κάστρα μας
- Τη θάλασσα με τα δαντελωτά ακρογιάλια και τις χρυσές αμμουδιές της

Εμείς η νέα γενιά, ζητούμε να βρεθεί μια δίκαιη λύση και να ελευθερωθεί η πατρίδα μας από τη σκλαβιά.

Ζητούμε την επανένωση του νησιού μας με ειρηνικά μέσα και την ειρηνική συμβίωση Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, σ' ένα ενιαίο και αδιαίρετο κράτος. Ευχόμαστε:

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΜΑΣ

Η μάνα του αγνοούμενου συλλογάται

Ζει ο γιος μου ή σκοτώθηκε...μήπως κρύβεται κάπου...τον έχουν πάρει στην Τουρκία...έχει φαγητό να φάει...είναι ζωντανός, παντρεύτηκε...Μήπως ζει με άλλους αγνοούμενους...Πόσο μου λείπει το παιδί μου! Δεν μπορώ να ησυχάσω με τη σκέψη του...Βοήθα θεέ μου να είναι καλά και να γυρίσει σύντομα!

ΤΡΙΚΩΜΟ

Από την ΜΑ

Οι θείες της μητέρας μου κατάγονται από το Τρίκωμο και πολλές φορές μου μιλούν για το σκλαβωμένο χωριό τους.

Το Τρίκωμο είναι ένα όμορφο, παραθαλάσσιο χωριό. Βρίσκεται στην επαρχία Αμμοχώστου, πολύ κοντά στους πρόποδες του Πενταδαχτύλου, κοντά στην Καντάρρα. Πήρε το όνομά του από τρεις κόμεις (χωριά), επειδή τρία χωριά ενώθηκαν σε ένα. Στο Τρίκωμο γεννήθηκε η γιαγιά μου και η αδελφές της.

Στο Τρίκωμο οι κάτοικοι ασχολούνταν με τη γεωργία, την κτηνοτροφία και αρκετοί εργάζονταν στα ξενοδοχεία της Αμμοχώστου. Σε ένα από αυτά τα ξενοδοχεία εργαζόταν ο παππούς και η γιαγιά μου. Επίσης, το Τρίκωμο ήταν πολύ ανεπτυγμένο. Είχε Γυμνάσιο όπου πήγαιναν μαθητές από τα γύρω χωριά. Είχε δύο κινηματογράφους, αστυνομικό σταθμό, ιατρείο, αθλητικά σωματεία κ.ά.

Στις 14 Αυγούστου 1974 οι Τούρκοι βομβάρδισαν το στρατόπεδο του Τρικώμου και οι κάτοικοι εγκατέλειψαν το χωριό τους. Στοιβαγμένοι στ' αυτοκίνητα, εγκατέλειψαν τις περιουσίες τους, μόνο με τα ρούχα που φορούσαν και πήραν τον δρόμο της προσφυγιάς. Κατοίκησαν στις ελεύθερες περιοχές της Κύπρου, αλλά ακόμα περιμένουν να επιστρέψουν στο Τρίκωμο. Και 'γω θέλω να γνωρίσω στο χωριό της μητέρας μου!

Πρόσφυγας

Από την ΑΠ

Πριν φύγουμε από το χωριό μας, την Άχνα

Ρόδινα ήταν όλα

Όμως μια καλοκαιρινή μέρα

Στις 15 Ιουλίου 1974 οι Τούρκοι εισέβαλαν στο χωριό μας και μας έδιωξαν

Υπέταξαν τον λαό μας με τη βία

Γνωρίσαμε την προσφυγιά από τη μια μέρα στην άλλη

Αφήσαμε τα σπίτια μας έρημα

Στο έλεος του κατακτητή και εισβολέα

Ένας παππούς θυμάται...

Από την ΑΧ

- Από ποιο χωριό κατάγεστε;

- Κατάγομαι από τον Άγιο Θεόδωρο Καρπασίας

- Πόσων χρονών ήσασταν το 1974 πριν γίνει η εισβολή;

- Όταν έγινε η εισβολή ήμουν 25 χρονών. Ήμουν παντρεμένος με τη γιαγιά σου. Είχαμε τα τρία από τα τέσσερα παιδιά μας. Ήταν όλα μικρά.

- Τι κάνατε τη μέρα της εισβολής;

- Εκείνη τη μέρα δε θα την ξεχάσω ποτέ. Μας είπαν ότι έπρεπε να φύγουμε αμέσως από το χωριό. Τότε είχα ένα δυτλοκάμπινο αυτοκίνητο. Έβαλα μέσα τη γιαγιά σου και τους θείους σου και το μισό χωριό και φύγαμε

- Πού πήγατε;

- Ο πρώτος μας σταθμός ήταν η Ορμήδεια. Τον πρώτο καιρό μέيناμε εκεί εμείς και πολλοί άλλοι πρόσφυγες. Μέναμε σε τσιταίρκα (αντίσκηνα). Ήταν πολύ δύσκολα με τα μωρά. Δεν ξέραμε αν θα πάμε πίσω στα σπίτια μας ή τι θα γινόταν την επόμενη μέρα

- Πώς νιώθατε;

- Η κατάσταση ήταν πολύ άσχημη. Χάσαμε τα πάντα. Ήρθαμε μόνο με τα ρούχα που φορούσαμε. Η οικογένειά μας ήταν πολύ φτωχή. Η δουλειά μας ήταν η θάλασσα, το ψάρεμα. Χάσαμε τη θάλασσα, τη δουλειά μας, τα σπίτια μας, τα πάντα.

Δείτε...ακούστε...

Από τον ΓΓ

“Φυγαδεύοντας τον Χέντριξ”
(2018, Μάριος Πυπερίδης)

Η ταινία παρουσιάζει με χιουμοριστικό τρόπο το καθεστώς της πράσινης γραμμής μέσα από τις περιπέτειες του Γιάννη, που προσπαθεί να μετακομίσει στην Ολλανδία, όμως ο σκύλος του, ο Τζίμι του χαλά τα σχέδια όταν περνά κατά λάθος το οδόφραγμα και εγκλωβίζεται στα κατεχόμενα.

«Ατίλας '74» (1974, Μιχάλης Κακογιάννης)

Το ντοκιμαντέρ του Μιχάλη Κακογιάννη για την εισβολή των Τούρκων στην Κύπρο, μια κατάθεση ιστορική αλλά κυρίως προσωπική.

ΕΣ ΓΗΝ ΕΝΑΛΙΑΝ ΚΥΠΡΟΝ (1992, Μ. Χριστοδουλίδης, Γ. Νταλάρας)

Πρόκειται για τον πρώτο δίσκο του ΓΙΩΡΓΟΥ ΝΤΑΛΑΡΑ που είναι αφιερωμένος στην τραγωδία της Κύπρου.

Η ζωή στον προσφυγικό καταυλισμό

Από τον ΠΑ

Ο προπάππος του θείου μου, ο κ. Χρίστος καταγόταν από την Κοντέα. Μετά την τουρκική εισβολή στις 20 Ιουλίου 1074, έζησε περίπου ένα χρόνο σε προσφυγικό καταυλισμό. Εκεί ζούσαν και άλλοι πρόσφυγες από άλλα μέρη της Κύπρου. Όλοι είχαν διαφορετικές συνήθειες, αλλά έπρεπε να συμβιώσουν. Υπήρχαν οικογένειες που έκλαιγαν τους δικούς τους που χάθηκαν, μητέρες που αγωνιούσαν να μάθουν για τον γιο τους που δεν γύρισε από τον πόλεμο.

Η ζωή στον καταυλισμό ήταν δύσκολη. Στην αρχή τα κρεβάτια τους ήταν κουβέρτες πάνω στο πάτωμα και κοιμούνταν με τα ρούχα. Δεν υπήρχε τηλέφωνο ούτε αποχωρητήρια. Για να μαγειρέψουν άναβαν φωτιά έξω στη φύση. Σιγά σιγά τα πράγματα βελτιώθηκαν.

Οι πρόσφυγες πίστευαν ότι σε λίγες μέρες θα επέστρεφαν στα σπίτια τους. Το ίδιο πίστευε

και ο κ. Χρίστος. Δυστυχώς αυτό δεν έγινε ποτέ...

Πρώτες μέρες στους καταυλισμούς

Κατεχόμενες εκκλησίες και μοναστήρια της Κύπρου

Από την ΑΕ και τον ΣΠ

Κερύνεια : Άγιος Ανδρόσιμος, Αρχαγγέλου Μιχαήλ

Ριζοκάρπασο: Μοναστήρι Αποστόλου Ανδρέα

Αμμόχωστος : Απόστολος Βαρνάβας

Λάμπουσα: Εκκλησία Αχειροποιήτου

Μόρφου: Αγίου Μάμαντος

Μύρτου: Αγίου Παντελεήμονας

Λάπηθος Κερύνειας: Ιερός ναός και μοναστήρι της Αγίας Αναστασίας

Απόστολος Αντρέας – Καρπασία

Άι – Γιωρκού – Σαλαμίνα

Άγιος Ιωάννης – Βαρύσι

Τίμιος Σταυρός – Αμμόχωστος

Απόστολος Βαρνάβας – Αμμόχωστος

Αντιφωνητής – Πλαγιά Πενταδαχτύλου

Άγιος Σπυρίδωνας – Τρεμετουσιά

Χρίστος ο Αντιφωνητής – Βόρειες πλαγιές Πενταδαχτύλου

Παναγίας Αψιθιώτισσας – Νότιες πλαγιές Πενταδαχτύλου

Παναγίας Αχειροποιήτου – Πορτοκαλαιώνες Μόρφου

Άγιος Παντελεήμονας – Μύρτου

Παναγία των Καθάρων – Λάπηθος

Άγιος Μάμας Μόρφου

Αμμόχωστος

Η Αμμόχωστος είναι μια από τις πιο παλιές και όμορφες πόλεις της Κύπρου. Η πόλη πρωτοχτίστηκε κατά 3ο π.Χ. αιώνα από τους Πτολεμαίους και είχε ονομαστεί Αρσινόη προς τιμή της βασίλισσας Αρσινόη Β΄ Φιλάδελφου. Στην ουσία όμως, η Αμμόχωστος υπήρξε η διάδοχος της πιο φιλογενής και πιο σημαντική αρχαίας πόλης της Κύπρου της Σαλαμίνας.

Αναφέρεται με το όνομα αυτό, που σημαίνει κυριολεκτικά την πόλη τη χωμένη στην άμμο, από τον 4ο μ.Χ. αιώνα. Και πράγματι, η Αμμόχωστος υπήρξε παγκόσμια γνωστό τουριστικό θέρετρο, μεταξύ του 1960 και 1974, λόγω της αμμόδους παράλιας της. Η Αμμόχωστος είναι η πρωτεύουσα της ομώνυμης επαρχίας της Κύπρου με περίπου 40 000 κάτοικους.

Τα σημαντικότερα μνημεία της Αμμόχωστου είναι το φρούριο που είναι γνωστό με την ονομασία "πύργος το Οθέλλου" και τα τείχη τα οποία περιτριγυρίζαν την παλιά πόλη. Έχουν δυο πύλες, την πύλη της ξηράς και την πύλη της θάλασσας.

Το Βενετσιάνικο παλάτι βρίσκεται στο κέντρο της πόλης και ήταν το παλάτι Λουζινιάν βασιλιάδων της Κύπρου. Επί τουρκοκρατίας χρησιμοποιήθηκε ως κρατική φυλακή. Η Έγκωμη και η Σαλαμίνα είναι οι σημαντικότεροι αρχαιολογικοί χώροι της επαρχίας Αμμόχωστου.

Η Αμμόχωστος βρίσκεται σε μια περιοχή πεδινή και εύφορη, με αρκετά αξιόλογη γεωργική παράγωγή. Από τα πιο βασικά προϊόντα της περιοχής είναι το σιτάρι, τα αμπέλια, τα εσπεριδοειδή, οι ελιές, ενώ παράγεται και μικρή ποσότητα από βαμβάκι.

Το λιμάνι της Πόλης είναι από τα καλύτερα φυσικά λιμάνια που διαθέτει η Κύπρος και το μοναδικό που είναι κλειστό. Έως το 1974 αποτελούσε το βασικό λιμάνι εξαγωγής γεωργικών προϊόντων.

Η πόλη της Αμμόχωστου είχε πλούσια αθλητική δράση. Στην πόλη υπήρχε ο Γυμναστικός Σύλλογος Ευαγόρας (ΓΣΕ) και δυο μεγάλα σωματεία τα οποία δραστηριοποιούνται με επιτυχία ακόμα και σήμερα παρόλες τις δυσκολίες που δημιούργησε η κατοχή. Τα σωματεία αυτά είναι η Νέα Σαλαμίνα Αμμοχώστου και η Ανόρθωση Αμμοχώστου.

Στην Αμμόχωστο γίνονταν δυο μεγάλες πολιτιστικές εκδηλώσεις, το φεστιβάλ του πορτοκαλιού και του κατακλυσμού. Ήταν γνωστή για τα ξενοδοχεία, τις ταβέρνες και τα εστιατόρια της καθώς και για τους εργατικούς και φιλόξενους κατοίκους της.

Από το 1974 η πόλη ήταν εγκαταλελειμμένη για αυτό την ονόμαζαν ως πόλη φάντασμα. Δυστυχώς σήμερα προσπαθούν οι Τούρκοι να την εποικήσουν.

Σήμερα το μεγαλύτερο μέρος της Αμμόχωστου βρίσκεται κάτω από την τουρκική κατοχή. Εύχομαι να ελευθερωθεί σύντομα !!!

AK

Πύργος του Οθέλλου

“ Έκλεισα τα παράθυρα και πόρτες να μη διαχύνεται η πόλη στην αυλή. Και τη μαζεύω κάτω απ' το κρεβάτι, μέσα στο ερμάρι, πίσω από τα κάδρα, στην κατσαρόλα του ατμού, στις δίπλες των βιβλίων.”

Κ. Χαραλαμπίδης | Αμμόχωστος Βασιλεύουσα

Βιβλιοπροτάσεις

Από την ΕΠ

Όνειρα στην άμμο

Το παραμύθι «Όνειρα στην άμμο» το έγραψε η συγγραφέας Πάμελα Αναστασί-ου Παπαϊακώβου και αναφέρεται στη χρυσή πόλη, δηλαδή στην Αμμόχωστο όπου έγινε η τουρκική εισβολή το 1974.

Δύο παιδιά, ο Τεύκρος και η Κωνσταντία, ζούσαν στη χρυσή πόλη (Αμμόχωστο) και περνούσαν φανταστικά. Στην χρυσή άμμο της πόλης τους έφτιαξαν ένα όμορφο κάστρο. Μια μέρα, όμως, ήρθαν οι τοξο-βόλοι (Τούρκοι), σκλάβωσαν τη χρυσή πόλη και κατέστρεψαν το κάστρο των παιδιών. Τα δυο παιδιά στεναχωρήθηκαν πολύ, αλλά δεν το έβαλαν κάτω. Κοιτά-ζουν από μακριά τη σκλαβωμένη πόλη τους κι ελπίζουν ότι θα ξαναφτιάξουν το κάστρο τους.

Ε.Π.

Τα περιστέρια της ειρήνης

Όνειρα στην άμμο

Αμμόχωστος πριν και μετά....

Η Αμμόχωστος ήταν μαγική, διότι είχε μία καταγάλανη θάλασσα και χρυσή αμμουδιά, με πολλούς κατοίκους και τουρίστες. Ήταν ευτυχισμένη, γιατί έβλεπε τους χαρούμενους ανθρώπους που την αγαπούσαν. Ήταν καθαρή και όμορφη πριν την βομβαρδίσουν οι Τούρκοι. Ήταν ανθισμένη και είχε παντού χρώματα και ανθισμένα λουλούδια.

Η Αμμόχωστος είναι πόλη φάντασμα, γιατί είναι βομβαρδισμένη και δεν έχει κατοίκους και τουρίστες. Είναι λυπημένη, γιατί είναι περιφραγμένη με συρματοπλέγματα και απαγορεύεται η είσοδος. Τα πανέμορφα κτίρια της είναι βομβαρδισμένα. Είναι τουρκοκρατημένη και σκλαβωμένη. Όμως, ελπίζει να ελευθερωθεί πάμε πίσω κοντά της

Από την ΜΣ και τον
ΔΜ

Πριν: όμορφη, φωτεινή, μαγευτική, ονειρεμένη, ευχάριστη, γλυκιά, κατοικημένη, ελεύθερη, μοναδική, αγαπημένη, παραθαλάσσια, τουριστική, ζωντανή, χαρούμενη, ανθισμένη, καθαρή.

Μετά: Φάντασμα, σκλαβωμένη, ακατοίκητη, πονεμένη, κατεστραμμένη, βομβαρδισμένη, τουρκοκρατούμενη, λυπημένη, πικραμένη, εγκαταλελειμμένη, νεκρή, άδεια, βουβή, ερημωμένη, τουρκοκρατημένη.

Κύπρος, πατρίδα μου γλυκιά

Κύπρος πατρίδα μου γλυκιά,
Κύπρος πατρίδα μου γλυκιά,
σε κούρσεψαν, σε λάβωσαν
και είσαι πληγωμένη.
Μες στην καρδιά μου είσαι πληγή
πάντοτε ματωμένη.

Γ.Ε.

Θα κάνω τα πάντα για σένα

Αγαπημένη μου πατρίδα
που 'σαι μοιρασμένη
46 χρόνια χρόνια προσφυγιά
και συ ακόμα σκλαβωμένη.
Έρχονται τουρίστες
να δουν την ομορφιά σου
και να γευτούν
τα ωραία φαγητά σου.
Κυλούν οι ποταμοί
απ' τα καταπράσινα βουνά σου
για να πίνουν το νεράκι
τα όμορφα αγρινά σου.
Α.Χ.

Προφορικές μαρτυρίες

Από τους ΓΓ και ΘΚ

Ακούστε τις ηχογραφημένες μαρτυρίες των Παύλου και Κίκας Βάσι-
λα και της Σήλιας Παπαπέτρου για
τις τραγικές στιγμές της εισβολής.

▶ SCAN ME

▶ SCAN ME

▶ SCAN ME

Σε μια νέα πατρίδα...

Από την ΤΑ

Πριν να ξεκινήσει ο πόλεμος, ήμουν τριών μηνών και λίγων ημερών. Ο πατέρας μου δεν ήταν μαζί μας επειδή είχε έρθει ήδη στην Κύπρο. Μια Παρασκευή απόγευμα το 2011 άκουσα φωνές από ανθρώπους που έκαναν απεργία ζητώντας ελευθερία. Και η αστυνομία πυροβολούσε...

Μετά από καιρό βομβάρδισαν τα σπίτια μας τα σπίτια και πήγαμε σε ασφαλές μέρος. Μετά από μερικούς μήνες επιστρέψαμε πίσω όμως ήταν όλα καταστραμμένα. Τότε ήμουν περίπου δύο ετών. Επειδή το σπίτι μας ήταν κατεστραμμένο, πήγαμε στους γείτονες μας και μείναμε εκεί για ένα χρόνο μέχρι που έγινα τριών ετών. Εκείνη την εποχή, μια μέρα που έπαιζα στην αυλή, με πυροβόλησαν στο πόδι και πήγα στο νοσοκομείο.

Μετά από δύο χρόνια ο πατέρας μου κατάφερε να μας στείλει εισιτήρια για να έρθουμε στην Κύπρο. Εδώ μου αρέσει πολύ...όμως αν δεν είχε πόλεμο στην χώρα μου, θα ήθελα να επιστρέψω στην χώρα μου.

Χρυσοπράσινο φύλλο

Ν. Γκάτσος/Μ. Θεοδωράκης

Γη της λεμονιάς, της ελιάς
Γη της αγκαλιάς, της χαράς
Γη του πεύκου, του κυπαρισσιού
Των παλικάριών και της αγάτης

Χρυσοπράσινο φύλλο
Ριγμένο στο πέλαγο

Γη του ξεραμένου λιβαδιού
Γη της πικραμένης Παναγιάς
Γη του λίβα, τ' άδικου χαμού
Τ' άγριου καιρού, των ηφαιστειών

Χρυσοπράσινο φύλλο
Ριγμένο στο πέλαγο

Γη των κοριτσιών που γελούν
Γη των αγοριών που μεθούν
Γη του μύρου, του χαιρετισμού
Κύπρος της αγάτης και του ονείρου

Χρυσοπράσινο φύλλο
Ριγμένο στο πέλαγο

Προσφυγότητα

Ζωγράφισα τη σκλαβωμένη
Αμμόχωστο, γιατί ήταν μία
από τις πιο όμορφες πόλεις της Κύπρου.
ΔΕΝ ΞΕΧΝΟΥΜΕ!
Μ.Κ.

Ζωγράφισα ένα άσπρο περιστέρι που κρατά κλαδιά
ελιάς, για να φέρει ελευθερία
στην Κύπρο.
Χ.Δ.

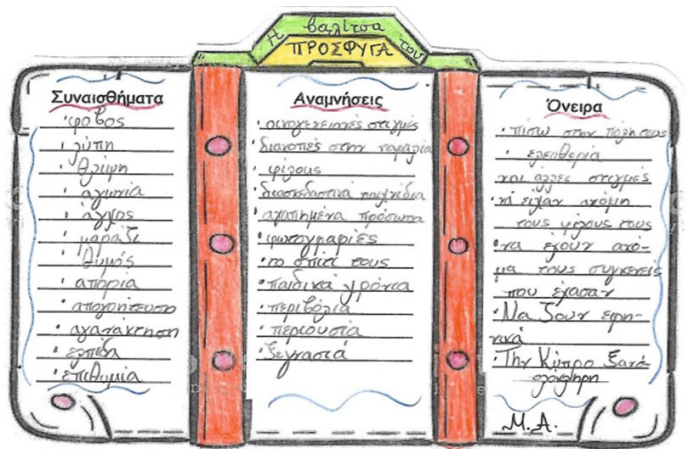
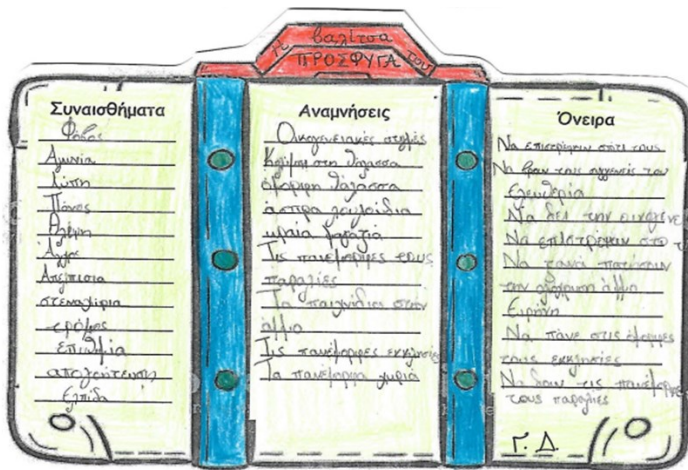

Οι Τούρκοι έκαναν εισβολή
στην Αμμόχωστο και την
έκλεισαν με συρματοπλέγματα. Θέλου-
με να επιστρέψου-
με!
Γ.Τ.

Ζωγράφισα ένα παιδάκι
που κρατά τη φωτογραφία
του αγνοούμενου πατέρα του.
Θέλει να επιστρέψει
για να παίξουν μαζί.
Π.Φ.

Η βαλίτσα του πρόσφυγα

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΒΟΡΟΚΛΙΝΗΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ 7040, ΒΟΡΟΚΛΙΝΗ | dim-voroklini-lar@schools.ac.cy | Τηλ. 24 645 480, Φαξ, 24 815 325.

ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΜΕ ΧΑΡΑ, ΒΕΛΤΙΩΝΟΜΑΣΤΕ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ • σφαιρισμός • ευγένεια • υπευθυνότητα